

शसक्तासम्भविनीपीडितान् परिहरेत् । भवन्ति चान् ।
कालस्य परिष्कासेन सुक्तं हन्ताद्यथा फलम् । प्रवर्तते
स्वभावेन नान्यथा पतितं फलम् । एवं कालप्रकर्षेण
सुक्तो नाडीनिबन्धनात् । गर्भाशयस्यो यो गर्भो जन-
नाय प्रपद्यते । क्षमिताभिवातैस्त तदेवोपप्लुतं फलम् ।
पतत्यकालेऽपि यथा तथा स्याद्गर्भविच्युतिः । आ चतु-
र्थांशतो मासात्प्रसवेद्गर्भविच्युतिः । ततः स्थिर-
शरीरस्य पातः पञ्चमपद्योः । प्रविध्यति शिरो या तु
शीताङ्गी निरपलपा । नीलोद्गतसिरा हन्ति सा गर्भं
स च तां तथा । गर्भासन्दनसावीनां (गर्भवतीनाम्) प्रणशः
स्यावपाण्डुता । भवत्युष्मासपूतित्वं शूलं चानर्हते
गिरी । मानसागन्तुभिर्स्नातुरूपतापैः प्रपीडितः ।
गर्भो व्यापद्यते कुक्षौ व्याधिभिश्च प्रपीडितः । वस्त-
मारविषदायाः कुक्षिः प्रसन्दते यदि । तत्क्षणायान्म-
काले तं पाटवित्पौद्गरेक्षिकम् ।

गर्भविच्युति गर्भपतनादयोऽप्यत्र । [गाङ्] त्रिका० ।

गर्भेण्ड पु० गर्भस्याण्ड इव शक्० । नाभिगुडके (नाभिर-
गर्भेद् पु० गर्भं ददाति सेवनेन दा-क । १५७जीवटक्ते रा-
जनि० । २गर्भसम्पादके औषधभेदे च ।

गर्भेदात्री स्त्री गर्भं ददाति दा-हृच् ङीप् । तापसदृष्टसमा-
नपत्न्यायामपत्न्यादायामौषधिभेदे राजनि० । “अपत्न्यादा तु
मधुरा शीतवा पित्ताहृतत् । नारीपुष्पादिदोषहारिणी
अमनाशिनी । गर्भसम्पाददात्री च सेवनात् परिकी-
र्तिता” राजनि० ।

गर्भेदास पु० गर्भात् गर्भमारभ्य दासः । स्टृज्जात-
दासास्तृप्ते दासभेदे । “मृदस्य दानं वा दर्शनाविरो-
धाभ्याम्” कात्या०श्रौ० २१।१।१। स्त्र० व्याख्यायां “मृदस्य
दानं भवति दृश्यते हि दानं पुरुषमेवे । “सपुरुषं
प्राचीदिग् चोदः” शत०ब्रा० ११।६।२।१। “न च वि-
रोधो गर्भदासस्य” कर्कः ।

गर्भेध न० गर्भं दधाति धा-ञ । रेतसि । “आऽहमजा-
नि गर्भधमा त्वमजासि गर्भधम्” यजु० २१।१६ ।
“गर्भधं गर्भधारकं रेतः” वेददी० ।

गर्भधारण न० इत० । अपत्योत्पादनार्थं युक्तयोश्चिताह-
वन्मरूपगर्भपङ्कथे । तद्धारणालङ्घनं मिताक्षारायां
दर्शितं यथा “गर्भधारणञ्च अमादिभिर्लिङ्गेरवगन्तव्यं
तथाच नृतिः “सद्योगृहीतगर्भायाः अमो ग्लानिः
विपासा अथक्ता निषदनं युक्तयोश्चितयोरवगन्तव्यः

स्तुरणञ्च योन्याः” गर्भशब्ददर्शिते भावप्र० वाक्ये विश्रुतः
तद्धारणाय विधिः आ० त० दर्शितो यथा

“पुत्रानुत्पत्तौ पारस्करः “सा यदि गर्भं नादधीत निदि-
ग्धिकायाः सिंहाः श्वेतपुष्पायाः उपोष्य पुष्येण मूल-
सङ्कृत्य चतुर्थेऽहनि स्नातायां निशयासुदकेन पिष्टा
दक्षिणस्यां नासिकायामाविश्वतीति “इयमौषधी त्राय-
भाणा सहमाना सरस्वती । अस्या अहं पुत्रः पितृ-
रपि नाम जनयत्यभिर इति” “सा परिष्पीता चतुर्काले
जताभिगमना यदि गर्भं न धारयति तदा उपोष्य
पुष्ये नक्षत्रे श्वेतकण्टकारिकाया मूलसत्याथ चतुर्थे-
ऽहनि चतुस्नातायाः पत्न्या रात्रासुदकेन दक्षिण-
नासापुटे पतिरियमौषधी त्रायभाणा इति मन्त्रेण
सिञ्चति नक्षं दधाति दक्षिणहस्तानामिकाङ्गुलाभ्यां
गृहीत्वा प्राक्शिरःसंविष्टायाः इति । आसुर्वेदोयेऽपि ।
“पिप्पल्यां शृङ्गैरेरञ्च भरिचं नागकेशरम् । आज्येन
सह भुञ्जीत अपि बन्धना प्रसूयते” । “गर्भधारणञ्च
याऽपि न खेदं समवाप्स्यसि” भा० व० १२६ व० ।

गर्भमुद् पु० गर्भं मुदति मुद-क्विप् । कलिकार्यां दृष्टे
(विषलाङ्गला) भावप्र० ।

गर्भपाकिन् पु० गर्भस्य पाको पुष्टिः साध्यत्वेनास्यस्य
इति । घटिधान्ये (घटेरा धान) हेमच० । यथा च तस्य
गर्भपोषकत्वम् तथा गर्भपोषणशब्दे वक्ष्यते ।

गर्भपात पु० इत० । गर्भज्ञाने स तु पञ्चमादिनालस्यैव
कठिनशरीरस्य भवति तत्प्रमाणं गर्भच्युतिशब्दे दृश्यम् ।

गर्भपातक पु० गर्भं पातयति सेवनात् पत-णिच्-ण्वल् ।
रक्तशोभाङ्गने जटा० ।

गर्भपातन पु० गर्भं पातयति पाति-ल्यु । १रीठाहले भावप्र०
गौरा० ङीप् । २कलिकारीदृष्टे स्त्री राजनि० ।

गर्भपातिनी स्त्री गर्भं पातयति-पत-णिच्-णिनि ङीप् ।
विशल्याहले जटाधरः ।

गर्भपोषण न० इत० । गर्भस्य प्रवृत्तिसम्पादके विधौ स च सुश्रुते द-
र्शितः यथा “गर्भिणी प्रथमदिवसात् प्रभृति नित्यं मृदुता
शुच्यलङ्कृता शुक्लवस्त्रा शान्तिमङ्गलदेवताप्राङ्मुख-
परा च भवेन्मलिनविकृतहीनगात्राणि न स्युर्ग्रेहुर्गन्ध-
दुर्दृग्जनानि परिहरेदुद्द्वेजनीयाश्च कथाः, शुक्लं पथ्युं शित
क्षुधितं क्लिप्तं चासन्नं गोपमुञ्जीत बहिर्निष्क्रमणं गन्धा-
गराचैत्यशुशानवृष्ट्याश्रयान् क्रोधभयसङ्करांश्च मारा-
तुर्धर्मैवादिक् परिहरेद्यानि च गर्भं व्यापादयन्ति